

— подкача да ся учи нарядъ Священа-та история, ко-
гато ся втлпяють въ ума на дѣте-то отдѣлни библей-
скы разказы, които да може вече да свръже съ една
— обща жица.

Тоя начинъ на прѣдаване, който прѣминува ис-
послъ и на всеобща-тъ историѣ, има истинско пси-
хологическо основание.

Душа-та на дѣте-то, която не е натрупана съ
много впечатлѣния, много е способна да усвоява вся-
каквы сложны образы, нъ въ ещѣ-то врѣмя тя не е
способна да усвоява нито отвлѣчени прѣдмѣты, нито
свръзанъ историѣ. Тия сложны образы, що еж усвоили
дѣца-та, испослъ щѣть послужать като вещество за
направъ на голѣмъ историческѣ сградѣ. Нъ който
рѣче да подкачи да гради тѣхъ сградѣ по-рано отъ
врѣмя-то ѿ, той иска отъ дѣтинскѣ-тъ души онова,
което тя не може да даде.

И така, кога ся разказвать на дѣца-та отдѣльны
събытия отъ библейскѣ-тъ историѣ, учитель-тъ
трѣбва да си има на умъ — да дава здраво вещество
за сградѣ-тъ, що има да ся гради. Колкото по-здраво
се налага това вещество въ души-тъ на дѣте-то,
колкото по-слободно обладава дѣте-то образы-ты,
колкото сѣ по-свѣтли и по-опрѣдѣлени тия образы
— толкова по-лесно и по-скоро ще тръгне работа-та
на сградѣ-тъ и толкова тя по-здрава ще стане. Ето
защо библейскы-ти разказы, като ся изучать еднажъ,
трѣбва послѣ много пакти да ся повтарять; и то, не
за да ся прѣговори забравено-то, нъ да ся прѣвари
да не бы да ся забрави.

Повтаряне съ помысль да ся прѣговори забра-
вено-то показва, че не ся е учило добръ и че ся е
прѣдавало злѣ въ училище-то. Лоше училище, както